

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Det første Lovforslag gaar kun ud paa en Forlængelse af den gældende Kødordning, idet det foreslaas, at den Ordning, der udløb med Udgangen af Oktober, ogsaa skal gælde for November Maaned.

Ved det andet Lovforslag foreslaas det at forlænge Kødordningen indtil Udgangen af 1936. Der er i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger for Landstinget, indført enkelte Ændringer i den bestaaende Ordning.

Den første Ændring findes i § 2 og angaar Afgiften for Kalve. Tidligere var Spædekalve paa indtil 30 kg slagtet Vægt fritaget for Afgift, og der var paalagt Fedekalve en Afgift paa 12 Kr. pr. Stk., naar de vejede fra 30 til 90 kg. Paa dette Punkt er der nu i Folketinget indført den Ændring, at Kalve paa indtil 40 kg fritages for Afgift, og saa foreslaas der to Sæts for Fedekalve: for Kalve med en slagtet Vægt af fra 40 til 80 kg indtil 5 Kr. pr. Stk., og naar Vægten er fra 80 til 110 kg, indtil 10 Kr.

Den næste Ændring findes i § 2, Stk. 2, som gaar ud paa, at der af Fondens Midler skal anvendes 3 Mill. Kr. til Fordeling af Oksekød til trængende Personer. I den hidtil gældende Lov var der kun taget 2 Mill. Kr. af Fondens Midler til dette Formaal.

Som Begrundelse for disse Ændringer kan det anføres, at der stadig baade af Forbrugerne og Producenterne har været fremsat Ønske om Nedsættelse af eller hel Fritagelse for Kalveafgiften, og det er indlysende, at efterhaanden som Priserne stiger, er denne Motivering mere værdifuld, end den har været tidligere. I Henhold hertil har man altsaa i Folketinget foretaget denne Ændring. Angaaende Forhøjelsen fra 2 til 3 Mill. Kr. gælder det, at naar Priserne stiger paa disse Varer, som Tilfældet har været i det Aar, der er gaaet, med ca. 35 pCt., er der naturligvis en Begrundelse for at give et større Beløb for at fritage den Del af Befolkningen for Afgiften, som har været Aarsag til dette Beløbs Anvendelse. Hertil kommer, at hvis Lovforslaget gennemføres, faar det efter sin Affattelse en Løbetid paa 14 Maaneder, medens Løbetiden i Fjor kun var 12 Maaneder; Beløbet er altsaa ikke saa overordentlig meget større, end de 2 Mill. Kr. var i Fjor.

Naar jeg har foreslaaet en Forlængelse af Lovens Gyldighed med 14 Maaneder til Udgangen af 1936 i Stedet for som i Fjor til Udgangen af Oktober 1935, er Grunden den, at det hver Gang viser sig meget van-

skeligt at faa taget Stilling i rette Tid til Lovforslagets Skæbne, idet der er saa kort en Periode efter Rigsdagens Indkaldelse i Oktober, at det vil være rimeligt at have længere Tid til at drøfte disse Forhold.

Idet jeg i øvrigt henviser til de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget ved dets Fremsættelse, og idet jeg antager, at man her i Tinget har fulgt de Forhandlinger, der i Folketinget har været ført om Lovforslaget, skal jeg undlade at komme ind paa en nærmere Redegørelse for Lovforslaget, som jeg antager er kendt af det høje Tings Medlemmer, og anbefale det til Vedtagelse i det høje Landsting. Det er vedtaget i Folketinget med et stort Flertal eller rettere sagt med meget faa Stemmer imod.

Jefsen Christensen: Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne anbefale det første Lovforslag, Lovforslaget om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 293 af 31. Oktober 1934 til Udgangen af denne Maaned, til Vedtagelse.

Forslaget om en Lov, der skal gælde til Udgangen af 1936, er en gammel Kending. Lovforslag om Støtte for Afsætningen af Kvæg og Oksekød har vi behandlet adskillige Gang i dette høje Ting, men det forekommer mig, at Forslaget møder os i en stadig lidt ringere Skikkelse, hver Gang vi ser det paa ny. Dets Hovedformaal er jo Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød, fordi Priserne paa denne Landbrugsvarer ligger saa urimeligt langt nede, men naar man i Lovforslaget, som det nu er formet, ikke synes helt at holde dette Formaal fast, kan der være Grund til at spørge: Er Priserne paa Kreaturer ved Afsætning udadtil og indadtil da steget saa meget, at det dermed kan forsvares at tabe det egentlige Formaal af Syne? Det kan man egentlig ikke sige. De Priser, vi havde, før Afspærringspolitikken indtraadte, laa langt højere, og i 1914 var Gennemsnitsprisen for Slagtekreaturer her i Landet 56 Øre pr. kg. Det, man er naaet til, dels ved de forøgede Afsætningsmuligheder udadtil, dels ved de smaa prishævende Foranstaltninger, som denne Lov har bevirket, er en Gennemsnitspris af 35 Øre pr. kg. Der er langt igen til 56 Øre! Men jeg vil gerne straks føje til, at nogen Lysning i Afsætningsforholdene for Kreaturer har der været det sidste Aar, ikke mindst mod Syd. Her kan man vel sige, at Valutacentralens handelspolitiske Formaal i nogen Grad er opnaaet, men man kan ikke sige, at Virkningen har været saa stor, at man kan se